

jaa nogenlunde kunne danne sig en Mening om, hvor stor deres aarlige Indtægt er. Naarlig tror jeg, at de Regler, der ere givne i § 14, ville være ganske uanvendelige for de fleste, der skulle gøre Selvangivelse, i hvert Fald ville de i Praksis være overordentlig vanskelige at benytte. Det kan maasse være meget gode Regler for en Skattekommission, som danner sig et vist System, hvorefter den anvender dem, men for de enkelte, der ville anvende dem paa deres individuelle Forhold, vil det være overordentlig vanskeligt. Der er for det første de faste Ejendomme. De skulle ansættes efter den formodede Salgsverdi. Men hvad er den formodede Salgsverdi? Den kan opgives højt forfælselig til samme Tid, og her foreligger ellers ikke nogen nærmere Bestemmelse. Der siges kun, at man skal til Vejledning benytte Vurderingen til Aaaneesterretning. Jeg kunde tænke mig, at man satte denne Bestemmelse for at modvirke den overdrevne Tilbøjelighed til at komme højt til Vejs med Vurderingen, og at man derfor sagde, at Ejendommen ansættes til den Verdi, som den er vurderet til til Aaans Optagelse, men jeg tror dog, at den Vej vil være meget mislykkelig at gaa, fordi det, der kan være en fuldkommen rigtig Vurdering for 5 à 10 Aar siden, da man optog Aaaret, kan være aldeles forkert i dette Øjeblik. Derjom de Landmænd, der for 10 Aar siden have faaet deres Ejendomme vurderede til Prioritering, nu skulde svare Formuestat derefter, tror jeg, det vilde være meget ubilligt. Men det bliver ikke lettere i Byerne at angive, hvad der er Ejendommens Salgsverdi. Her har Administrationen heller ikke den Udvej, som den har ved Verditolden, at naar den paa gældende ikke vil anerkende Rigtigheden af den satte Verdi, overtager Staten det Parti Været, hvorefter der er Tale, thi Staten kan dog ikke overtage alle de Ejendomme, som antages at være ansatte til urigtig Verdi, og vil heller ikke kunne staa Købere til den Verdi, som den paastaar Ejendommen har. Endnu vanskeligere bliver det formentlig at sige, hvad Skibes Salgsverdi er, og naar man her vil henvise til Assurance-summen, maa det jo siges, at den er noget ganske andet end den Salgsverdi, Skibet har i Øjeblikket. Det vil næppe være muligt for en Skibsejer at angive, hvilken Salgsverdi hans Skib i dette Øjeblik har. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til Bestemmelsen i Nr. 3, som angaar faste Ejendomme, der overvejende anvendes til Næringsbrug. Der skal her ved Ansættelsen tages særligt Hensyn til den Indtægt, Ejendommen har givet. Men her komme vi netop til det,

som formentlig ogsaa vil være bestemmende og efter min Mening rigtig, at man gaar ud fra Indtægten og ikke fra Formuen, men i saa Fald skal man følge en anden Vej end den her foreslaaede. Under Nr. 6 bestemmes, at Patent-, Forfatter-, Forslagsrettigheder og reelle Privilegier skulle ansættes efter den Bederlagssum, det ved Ansættelsestiden kan paaregnes, at der vil kunne opnaas for dem. Jeg gad se den Forfatter, der kan opgive, hvilken Verdi hans Forfatterret i det givne Øjeblik har og kan paaregnes at ville saa, vel at mærke i Fremtiden. Her er ikke Tale om den Indtægt, han har haft af sit Arbejde, men om den, som han fremtidig vil kunne saa af eventuelle ny Oplag, om hvilke han ikke ved, at de ville komme. Jeg tror, at de ulykkelige Forfattere, for ikke at tale om dem, der ere satte i Klasse med dem — jeg taler her selvfølgelig om dem, der ville give en samvittighedsfuld Selvangivelse — vilde være overordentlig uheldig stillede, naar de skulde benytte Selvangivelse paa denne Basis. Der omtales dernæst Brugsrettigheder, Renter, Livrente o. s. v. Jeg skal her indstøde den Bemærkning, at det forekommer mig ogsaa ganske urimeligt at medtage Livrente, naar det udrykkelig fremhæves, at Kapitalforbrug ikke skal medregnes, thi Livrente er jo i Virkeligheden ikke andet end Kapitalforbrug og bør som Folge deraf ikke være Genstand for en Bestatning som denne. Der gives imidlertid Regler om, hvorledes man skal beregne Verdien af saadanne Rettigheder, naar de gælde for Livstid. Der er en Tabel, der angiver, med hvilket Tal et Aars Indkomst skal multipliceres, naar vedkommende Person er 15 Aar gammel eller derunder o. s. v. Der skal f. Eks. multipliceres med 19, naar vedkommende er over 15 Aar, men ikke over 25 Aar. Er vedkommende derimod over 45, men ikke over 55, skal der multipliceres med 13.5. Naar man nu erindrer, at vel de fleste, der have saadanne Indtægter, ere gamle Damer, vil man kunne tænke sig, at de ville være overordentlig vanskelig stillede, naar det forlanges af dem, at de skulle multiplicere deres Aarsindtægt med 13.5. Jeg tror, det vil gaa over de gamle Dammers Evne. Men endnu vanskeligere bliver det, naar der er Tale om op-hørende Indtægter. Man vil i visse Tilfælde komme til at multiplicere med 3 Decimaler, f. Eks. med 19,096 eller 23,561 for at udfinde Kapitalverdien af saadanne op-hørende Indkomster.

Jeg tror, det vil blive nødvendigt, at Staten anstatter matematiske Konsulenter for de ulykkelige Skatteydere, hvis der virkelig